

Hãy Tranh Thủ Năm Điều Trước Năm Điều

اغتنم خمساً قبل خمس

< اللغة الفيتنامية >

Abu Zaytune Usman bin Ibrahim

أبو زيتون عثمان بن إبراهيم

Kiểm thảo: Abu Hisaan Ibnu Ysa

مراجعة: أبو حسان ابن عيسى

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Nhân danh Allah, Đấng Rất Mực Độ Lượng,

Đấng Rất Mực Khoan Dung

Phần 1

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ

﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تُقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٠٢﴾﴾ آل عمران: 102

﴿يَأْتِيهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا ﴿١﴾﴾

النساء: 1

﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ﴿٧١﴾ يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٧٢﴾﴾ الأحزاب: 70 - 71

Alhamdulillah, mọi lời ca ngợi và tụng niệm đều kính dâng Allah, bày tỏ xin tạ ơn Ngài, thành tâm cầu xin Ngài giúp đỡ và tha thứ. Khẩn cầu Allah che chở tránh khỏi mọi điều xấu xuất phát từ bản thân và trong mọi việc làm của bầy tôi. Chắc rằng ai đã được Ngài dẫn dắt sẽ không bao giờ lâm lạc và ai đã bị Ngài bỏ mặc sẽ không tìm được đâu là chân lý. Bề tôi tuyên thệ không có Thượng Đế nào đích thực ngoài Allah, Đấng duy nhất không có cộng tác hay đối tác cùng Ngài và xin chúng nhận Muhammad là nô lệ, là Thiên Sứ, là Rasul của Ngài

﴿Hỡi những người có đức tin! Hãy thật sự kính sợ Allah và đừng bao giờ chết ngoại trừ các người là người Muslim.﴾ Ali Imraan: 102 (chương 3).

﴿Hỡi nhân loại! Hãy kính sợ Thượng Đế của các người, Đấng đã tạo hóa ra các người từ một người (là Adam) và từ (Adam) Ngài đã tạo ra người vợ (là Hawwa). Rồi từ (Adam và Hawwa) Ngài đã trải ra khắp thiên hạ rất nhiều đàn ông và đàn bà, vì vậy hãy kính sợ Allah và chớ đoạn tuyệt quan hệ dòng tộc. Quả thực, Allah là Đấng giám sát mọi (lời nói và hành động) của các người.﴾ Al-Nisa: 1 (chương 4).

﴿Hỡi những người có đức tin! Hãy kính sợ Allah và hãy nói năng cho thật đúng đắn. (Khi làm thế) Ngài sẽ cải thiện mọi hành động của các người và tha thứ cho các người tội lỗi đã phạm. Và ai tuân lệnh Allah và Thiên Sứ

(Muhammad) của Ngài thì y đã chiến thắng, một chiến thắng vinh quang. ﴿Al-Ahzaab: 70 – 71 (chương 33).

Con người sau thời gian sống êm đềm trong thế giới bình yên nơi dạ con của người mẹ thì có một ngày y phải rời xa nó để chuyển đến một cuộc sống mới theo sự ấn định của Allah, Thượng Đế Tối Cao. Cuộc sống mới đó chính là ‘Dunya’ có nghĩa là cuộc sống trần gian hoặc đời sống thế gian hay cuộc sống của cõi trần tục hoặc theo cách gọi khác.

Tại thế giới ‘Dunya’ này, con người đều phải trải qua ba giai đoạn nhất định: giai đoạn của một đứa bé, giai đoạn phát triển cho đến tuổi trưởng thành, và giai đoạn của tuổi già. Đây là ba giai đoạn mà Allah đã ấn định cho mỗi một con người nếu như Ngài cho phép con người đó sống trọn trong ba giai đoạn mà Ngài qui định như Ngài đã phán:

﴿يَأْتِيهَا النَّاسُ إِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّنَ الْبَعْثِ فَإِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِّن تُّرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ مِنْ مُّضْغَةٍ مُّخَلَّقَةٍ وَعَظِيمٍ مُّخَلَّقَةٍ لِّنَّبِيِّنَ لَكُمْ وَنُقِرُّ فِي الْأَرْحَامِ مَا نَشَاءُ إِلَىٰ آجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوا أَشُدَّكُمْ وَمِنْكُمْ مَّن يُّتَوَفَّىٰ وَمِنْكُمْ مَّن يُرَدُّ إِلَىٰ أَرْذَلِ الْعُمُرِ لِكَيْلَا يَعْلَمَ مِن بَعْدِ عِلْمٍ شَيْئًا﴾ [سورة الحج: 5]

﴿Hỡi nhân loại! Nếu các người nghi ngờ về việc phục sinh thì quả thật TA đã tạo hóa các người từ đất bụi, rồi từ tinh dịch, sau đó là một hòn máu đặc, tiếp đến là một miếng thịt thành hình đầy đủ hoặc không thành hình (sẩy thai) để TA trưng bày cho các người thấy quyền năng của TA. Và TA đặt trong các dạ con người nào TA muốn đến một thời hạn ấn định, sau đó, TA cho các người ra đời thành những đứa bé rồi cho các người phát triển đến tuổi trưởng thành, trong các người có người bị cho chết sớm và có người được cho sống đến tuổi già yếu đến nỗi y không còn biết gì cả sau khi y đã biết rất nhiều.﴾ (Chương 22 – Al-Hajj, câu 5).

Trong câu Kinh này, Allah nói về các giai đoạn sống của con người trong bào thai cũng như sau khi chào đời. Ngài cho biết sau khi chào đời thì con người phải trải qua ba giai đoạn nhất định trong đời sống ‘Dunya’ nếu như Ngài cho phép họ sống trọn từng giai đoạn.

Trong một câu Kinh khác, Allah phán cho biết các tình trạng của từng giai đoạn mà con người phải trải qua trên ‘Dunya’, Ngài phán:

﴿اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِّن ضَعْفٍ ثُمَّ جَعَلَ مِن بَعْدِ ضَعْفٍ قُوَّةً ثُمَّ جَعَلَ مِن بَعْدِ قُوَّةٍ ضَعْفًا وَشَيْبَةً﴾ [سورة الروم: 54]

﴿Allah là Đấng đã tạo hóa các người trong thể trạng yếu đuối, rồi từ yếu đuối Ngài làm cho các người trở nên mạnh mẽ, rồi sau sự mạnh mẽ Ngài lại làm cho các người trở lại yếu đuối với mái tóc hoa râm.﴾ (Chương 30, Arrum, câu 54).

Allah cho biết rằng Ngài cho con người ra thế giới trần gian đầu tiên là ở thể trạng yếu đuối, đó là giai đoạn mà con người chỉ là một đứa bé yếu ớt và mỏng manh vô cùng, giai đoạn mà con người không thể tự làm bất cứ điều gì cũng như không thể nhận thức được bất kỳ điều chi, ở giai đoạn này con người yếu ớt từ cái nhìn, từ cái ngửi, từ cái nghe, từ cái ăn, từ cái uống, và từ cái cảm nhận cho đến những cử động thân thể. Nhưng rồi từ sự yếu ớt đó, Allah làm cho con người trở nên mạnh mẽ và đầy sức lực, Ngài đã hoàn thiện mọi giác quan cho con người, con người có thể nghe, nhìn, ăn uống, ngửi, cử động, di chuyển và làm việc một cách linh hoạt cùng với trí tuệ nhận thức hoàn chỉnh; đây là giai đoạn phát triển và trưởng thành của con người. Tuy nhiên, giai đoạn mạnh mẽ này không bao lâu thì Allah lại làm cho nó dần dần yếu ớt trở lại; đó là giai đoạn thứ ba. Con người trong giai đoạn thứ ba này đi đứng đầy khó khăn, di chuyển chậm chạp, ăn uống không ngon miệng, ngủ không ngon giấc và tư duy trở nên kém minh mẫn rồi dần lú lẫn không biết gì. Đó là giai đoạn của tuổi già, giai đoạn cuối cùng của con người trên thế gian mà Allah đã phán ﴿... và có người được cho sống đến tuổi già yếu đến nỗi y không còn biết gì cả sau khi y đã biết rất nhiều.﴾ (Chương 22 – Al-Hajj, câu 5).

Quý đồng đạo Muslim thân hữu,

Đó là ba giai đoạn của mỗi cuộc đời con người chúng ta trên thế gian, trên cuộc sống ‘Dunya’ này.

Hỡi những ai đang ở trong giai đoạn mạnh mẽ về sức khỏe và trí tuệ, hãy biết tận dụng ân huệ mà mình đang có mà tranh thủ hành đạo, tranh thủ làm việc thiện và tuân lệnh Allah. Thiên sứ của Allah ﷺ nói với lời kêu gọi các tín đồ Muslim:

{بَادِرُوا بِالْأَعْمَالِ سَبْعًا هَلْ تَنْظُرُونَ إِلَّا فَقْرًا مُنْسِيًّا أَوْ غِنًى مُطْغِيًّا أَوْ مَرَضًا مُفْسِدًا أَوْ هَرَمًا مُفْتَدًّا أَوْ مَوْتًا مُجْهِزًا أَوْ الدَّجَالَ فَشَرُّ غَائِبٍ يُنْتَظَرُ أَوْ السَّاعَةَ فَالسَّاعَةُ أَدْهَى وَأَمْرٌ} رواه لترمذي وقال حديث حسن.

“Các người hãy tranh thủ làm các việc làm thiện tốt và ngoan đạo trước bảy điều: cái nghèo làm quên mất (Allah), hoặc giàu có đến nỗi thái quá (bất cần đến Allah), hoặc đau bệnh ngặt nghèo, hoặc tuổi già sức yếu, hoặc đang sẵn sàng cho cái chết, hoặc sự xuất hiện của Dajjaal – một điều xấu vô hình đang được chờ đợi, hoặc giờ Tận thế. Và giờ Tận thế là thảm họa khốc liệt nhất.” (Hadith do Tirmizdi ghi lại và ông nói: Hadith tốt).

Trong một Hadith khác, Thiên sứ của Allah ﷺ bảo chúng ta phải biết tận dụng năm điều, Người nói:

{اغْتَنِمْ خَمْسًا قَبْلَ خَمْسٍ: حَيَاتِكَ قَبْلَ مَوْتِكَ، وَصِحَّتِكَ قَبْلَ سَقَمِكَ، وَفِرَاعَكَ قَبْلَ شُغْلِكَ، وَشَبَابَكَ قَبْلَ هَرَمِكَ، وَغِنَاكَ قَبْلَ فَقْرِكَ} رواه الحاكم.

“Hãy tranh thủ năm điều trước năm điều: lúc người còn sống trước khi người chết, lúc người còn khỏe mạnh trước khi người đau bệnh, lúc người đang rảnh rỗi trước khi người bận rộn, lúc người còn trẻ trước khi người già yếu, và lúc người giàu có trước khi người khó nghèo.” (Al-Hakim).

Quý đồng đạo Muslim thân hữu,

Khi còn khỏe, còn sức lực, còn minh mẫn và còn tiền của là những thời khắc của biết bao ân huệ quý báu. Chúng ta hãy biết tận dụng những ân huệ này cho cuộc sống vĩnh hằng của chúng ta mai sau khi chúng ta vẫn còn cơ hội. Thiên sứ của Allah ﷺ nói:

{أَنْ تَصَدَّقَ وَأَنْتَ صَحِيحٌ شَحِيحٌ، تَخْشَى الْفَقْرَ وَتَأْمُلُ الْغِنَى، وَلَا تُمَهِّلُ حَتَّى إِذَا بَلَغَتِ الْخُلُقُومَ قُلْتَ لِفُلَانٍ كَذَا، وَلِفُلَانٍ كَذَا، وَقَدْ كَانَ لِفُلَانٍ} رواه البخاري ومسلم.

“Hãy Sadaqah trong lúc người khỏe mạnh, keo kiệt, sợ nghèo và tham cái giàu; và chớ đừng đợi đến lúc linh hồn người lên đến tận quai xanh rồi người mới nói: hãy cho người này thế này, người nọ thế kia” (Albukhari, Muslim).

Ý Thiên sứ của Allah muốn nói rằng Sadaqah trong lúc khỏe mạnh tốt hơn Sadaqah trong lúc bệnh; bởi vì người có sức khỏe thường có sự keo kiệt, cho nên nếu y làm Sadaqah trong tình trạng keo kiệt như vậy thì điều đó nói lên sự chân tâm của y trong việc khao khát và mong muốn làm hài lòng Allah ﷻ, khác với Sadaqah trong lúc bệnh bởi vì lúc đó y đã hết hy vọng với trần gian nên y cho người khác chỉ với tư tưởng nếu không cho người khác thì uổng phí cho nên Sadaqah lúc bệnh là chưa thực sự thành tâm vì Allah ﷻ một cách trọn vẹn. Như trong một Hadith khác, Thiên sứ của Allah ﷺ nói:

{أَنْ يَتَصَدَّقَ الْمَرْءُ فِي حَيَاتِهِ بِدِرْهِمٍ خَيْرٌ لَهُ مِنْ أَنْ يَتَصَدَّقَ بِمِائَةِ عِنْدَ مَوْتِهِ}

“Một người làm Sadaqah một đồng bạc trong lúc còn sống khỏe mạnh tốt hơn làm Sadaqah một trăm đồng bạc lúc sắp chết” (Abu Dawood).

بَارَكَ اللَّهُ لِي وَلَكُمْ فِي الْقُرْآنِ الْعَظِيمِ، وَنَفَعَنِي وَإِيَّاكُمْ بِمَا فِيهِ مِنَ الْآيَاتِ وَالذِّكْرِ الْحَكِيمِ، أَقُولُ قَوْلِي هَذَا وَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ لِي وَلَكُمْ وَلِكَافَّةِ الْمُسْلِمِينَ مِنْ كُلِّ ذَنْبٍ فَاسْتَغْفِرُوهُ إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ.

Cầu xin Allah ban niềm may mắn trong Thiên Kinh Qur'an vĩ đại cho tôi và cho mọi người, xin Ngài nâng cao địa vị của tôi và mọi người qua những câu kinh và lời tán dương sáng suốt. Tôi nói ra những lời này rồi cầu xin Allah tha thứ tội lỗi cho tôi, cho mọi người và cho tất cả người Muslim. Cho nên, hãy cầu xin Allah tha thứ đi, quả thật Ngài là Đấng vô cùng độ lượng vô cùng khoan dung.

Phần 2

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا كَثِيرًا، وَبَعْدُ،

Alhamdulillah, xin tạ ơn Allah Đấng Chúa Tể toàn vũ trụ và muôn loài, bề tôi tuyên thệ không có Thượng Đế nào đích thực ngoài Allah, Đấng duy nhất không có cộng tác hay đối tác cùng Ngài và xin chứng nhận Muhammad là nô lệ, là Thiên Sứ, là Rasul của Ngài. Khẩn cầu Allah ban bình an và phúc lành cho Rasul của Ngài, cho gia quyến của Người, cho bằng hữu của Người, Wa Ba'd:

Không còn phải bàn cãi gì nữa rằng hành đạo và tuân lệnh Allah trong lúc còn trẻ và khỏe mạnh là tốt nhất. Tuy nhiên, khi ở độ tuổi xế chiều thì người bề tôi cần phải càng duy trì sự hành đạo và làm thiện tốt theo khả năng của mình, có thể nói hành đạo trong lúc tuổi xế chiều còn dễ dàng hơn khi còn trẻ ở một vài phương diện. Bởi lẽ tuổi xế chiều là độ tuổi được Allah cho vui bớt đi dục vọng và lòng ham muốn và suy nghĩ cũng trở nên chính chắn hơn vì đã trải qua cuộc sống đủ lâu để nhận thức được sự nhắc nhở. Allah phán:

﴿أَوَلَمْ نُعَمِّرْكُمْ مَا يَتَذَكَّرُ فِيهِ مَنْ تَذَكَّرُ﴾ [سورة فاطر: 37]

﴿**Chẳng phải TA đã cho các người sống đủ lâu để các người có thể tỉnh ngộ nhận lấy sự nhắc nhở.**﴾ (Chương 35 – Fatir, câu 37).

Ibnu Abbas رضي الله عنه giải thích sống đủ lâu mà câu Kinh muốn nói là trong thời gian sáu mươi năm. Có lời thì nói rằng ý nghĩa của nó là 18 năm, có lời thì lại bảo 40 năm. Alhasan, Kalbi và Masrooq thì nói rằng dân Madinah mỗi khi họ được bốn mươi tuổi thì họ bắt đầu chuyên tâm vào việc thờ phượng và hành đạo.

Như vậy, độ tuổi xế chiều có thể nói là từ bốn mươi trở đi, đặc biệt là ở độ tuổi 50, 60. Ở những độ tuổi này thì con người phải luôn nghĩ đến cái chết, phải luôn nghĩ đến chuyện phải quay về với Allah, phải luôn nghĩ đến cuộc sống của cõi Đời Sau .. và phải chuyên tâm nhiều hơn trong việc hành đạo.

Ông Abu Huroiroh رضي الله عنه thuật lại rằng Thiên sứ của Allah ﷺ nói:

﴿أَعْدَرَ اللَّهُ إِلَيَّ أَمْرِي أَخْرَ أَجَلَهُ حَتَّى بَلَغَهُ سِتِّينَ سَنَةً﴾ رواه البخاري.

“Allah không cho một người viện lý do một khi y đã vào độ tuổi sáu mươi.” (Albukhari).

Các học giả nói: Ý nghĩa của lời Hadith này là Allah ﷻ không để cho một người viện cớ để bào chữa nếu y lơ là và xao nhãng việc hành đạo ở độ tuổi này.

Hadith muốn nhắc nhở các tín đồ Muslim rằng Allah ﷻ không cho người bề tôi một lý do nào nữa để y biện hộ cho lỗi lầm của mình ở độ tuổi này khi y nói: nếu được sống thọ hơn bề tôi chắc chắn sẽ chấp hành theo mệnh lệnh. Bởi vì đây là độ tuổi “gần đất xa trời”, tuổi mà một người phải sẵn sàng cho chuyến hành trình trở về với Allah ﷻ. Cho nên ở độ tuổi này, người bề tôi nên chuyên tâm hành đạo cho thật nhiều và thường xuyên cầu xin Allah ﷻ tha thứ. Thiên sứ của Allah ﷺ nói:

﴿ثَلَاثَةٌ لَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ وَلَا يَزُكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ شَيْخٌ زَانٍ وَمَلِكٌ كَذَّابٌ وَعَائِلٌ مُسْتَكْبِرٌ﴾ رواه أحمد.

“Vào ngày Phục sinh có ba hạng người mà Allah không nói chuyện với họ, không nhìn mặt họ và không tẩy xóa tội lỗi cho họ và họ phải chịu sự trừng phạt đau đớn: người già phạm tội Zina, tên vua thường nói dối và người nghèo tự cao tự đại” (Ahmad).

Thiên sứ của Allah cho biết rằng vào Ngày Phán Xét một trong ba hạng người mà Allah không nói chuyện với họ, không nhìn mặt họ và cũng không tẩy xóa tội lỗi cho họ là những người già lại phạm vào hành vi Zina. Bởi lẽ người già thì lòng nhục dục của họ Allah đã cho giảm bớt đi rất nhiều nên họ sẽ không gặp khó khăn trong việc tránh việc Zina, hơn nữa tuổi của họ là tuổi sắp chuyển tới nơi cõi mộ cho nên đáng lẽ họ phải cố gắng hành đạo và luôn sám hối và cầu xin Allah tha thứ để chuẩn bị trở về trình diện Ngài.

Hãy sám hối với Allah và hãy cầu xin Ngài tha thứ hồi những ai đang ở độ tuổi xế chiều.

Ông Ibnu Abbas رضي الله عنه thuật lại: Umar رضي الله عنه đưa tôi vào buổi họp mặt cùng với các lão tướng tham gia trận Badr. Dường như một số họ có cái gì đó không hài lòng và nói: Tại sao lại cho cậu bé này tham gia hội họp với chúng ta trong khi chúng ta có con cái trạc tuổi nó? Umar nói: Cậu ta là người hiểu biết (kiến thức giáo lý) cũng tầm các ông. Rồi có một ngày nọ, Umar رضي الله عنه cho tôi tham gia cùng với họ, và tôi thấy rằng hình như ngày hôm đó ông muốn gọi tôi tham gia là để muốn chứng minh cho họ thấy. Umar رضي الله عنه nói: Các ông nói gì về lời phán của Allah ﷻ:

﴿إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ۝١﴾

Một số họ nói: Chúng ta được lệnh phải tán dương ca ngợi Allah và cầu xin Ngài tha thứ khi Ngài giúp chúng ta chinh phục được Makkah. Một số khác thì im lặng không nói gì. Thế rồi, Umar hỏi tôi: Này Ibnu Abbas, cậu cũng nói như thế chứ? Tôi nói: Không. Ông nói: Vậy cậu nói gì? Tôi nói: Đó là thời hạn của Thiên sứ ﷺ mà Allah ﷻ muốn thông báo cho Người biết. Allah ﷻ phán:

﴿إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ۝١﴾ [سورة النصر: 1]

﴿**Khi sự giúp đỡ của Allah và sự thắng lợi (chinh phục được Makkah đã đến (với Người – Muhammad).**﴾ (Chương 110 – Annasr, câu 1).

Đó là báo hiệu cho thời hạn của Người (Muhammad) đã hết. Khi đó Người hãy tán dương Thượng Đế của Người và cầu xin Ngài tha thứ:

﴿فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَأَسْتَغْفِرْهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا ۝٣﴾ [سورة النصر: 3]

﴿**Bởi thế, Người hãy tán dương Thượng Đế của Người và hãy cầu xin Ngài tha thứ. Quả thật, Ngài là Đấng hằng tha thứ.**﴾ (Chương 110 – Annasr, câu 3). Umar رضي الله عنه nói: Tôi không biết hơn điều cậu ta nói. (Hadith do Albukhari ghi lại).

Hadith nhắc nhở người tín đồ phải nên luôn cầu xin Allah ﷻ tha thứ trong khoảng thời gian cuối đời.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ. اللَّهُمَّ بَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ

Lạy Allah, cầu xin hãy ban sự bình an và phúc lành cho Nabi Muhammad và dòng tộc của Người giống như Ngài đã ban cho Nabi Ibrahim và dòng tộc của Người. Quả thực, Ngài là Đấng Tột Cao và Rộng Lượng.

اللَّهُمَّ أَعِزَّ الْإِسْلَامَ وَالْمُسْلِمِينَ، وَأَذِلَّ الشَّرْكَ وَالْمُشْرِكِينَ، وَدَمِّرْ أَعْدَاءَ الدِّينِ

Lạy Allah, xin hãy ban hùng mạnh Islam và tín đồ Muslim, xin hãy hạ thấp đa thần và tín đồ đó và xin hãy hủy diệt kẻ thù tôn giáo.

اللَّهُمَّ انصُرْ دِينَكَ وَكِتَابَكَ وَسُنَّةَ نَبِيِّكَ وَعِبَادِكَ الْمُؤْمِنِينَ

Lạy Allah, xin phù hộ tôn giáo và Kinh Sách của Ngài, xin phù hộ Sunnah Nabi của Ngài và đám nô lệ Mumin của Ngài.

اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ وَالْمَعَاوَةَ الدَّائِمَةَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ.

Lạy Allah, cầu xin Ngài tha thứ, được mạnh khỏe và bình an trường tồn trên tôn giáo, trên trần gian và ở ngày sau.

اللَّهُمَّ اغْفِرْ ذُنُوبَنَا، وَاسْتُرْ عُيُوبَنَا، وَيَسِّرْ أُمُورَنَا،

Lạy Allah, xin hãy tha thứ tội lỗi cho bày tôi, xin hãy che kín khuyết điểm của bày tôi, và xin hãy tạo dễ dàng mọi việc làm của bày tôi.

رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِوَالِدِينَا وَوَالِدِيهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ، إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ

Lạy Allah, xin hãy thứ tội cho bày tôi, cho cha mẹ bày tôi, cho con cháu bày tôi, quả thật, Ngài nghe thấy lời thỉnh cầu.

اللَّهُمَّ تَقَبَّلْ صَلَاتَنَا وَصِيَامَنَا وَدُعَاءَنَا، وَصَالِحِ أَعْمَالِنَا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ، وَتُبَّ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ.

Lạy Allah, xin hãy chấp nhận Salah, sự nhịn chay, lời cầu xin và mọi việc làm ngoan đạo khác của bày tôi, quả thật, Ngài là Đấng Nghe Thấy, Đấng Tinh Thông;

cầu xin Ngài hãy thúc giục bầy tôi trở lại sám hối, quả thật, Ngài là Đấng Tha Thứ, Đấng Nhân Từ.

اللَّهُمَّ آتِ نَفُوسَنَا تَقْوَاهَا، وَزَكَّهَا أَنْتَ خَيْرُ مَنْ زَكَّاهَا، أَنْتَ وَلِيِّهَا وَمَوْلَاهَا.

Lạy Allah, xin hãy ban cho bản thân của bầy tôi lòng kính sợ, xin hãy tẩy sạch nó bởi Ngài là Đấng tẩy sạch tốt đẹp nhất, Ngài là Chủ Nhân và là Đấng Bảo Hộ nó.

﴿رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾ البقرة: 201

﴿Lạy Allah! Xin hãy ban cho bầy tôi tất cả mọi điều tốt lành ở trần gian này và ở đời sau. Và xin hãy bảo vệ bầy tôi thoát khỏi hành phạt của hỏa ngục.﴾ Al-Baqarah: 201 (chương 2).

﴿سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿١٨٠﴾ وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ ﴿١٨١﴾ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٨٢﴾﴾

الصفات: 180 - 182

﴿Quang vinh thay Thượng Đế của Ngươi (Muhammad), Thượng Đế của Danh dự và Quyền lực! Ngài không liên can đến những điều mà họ đã qui cho Ngài. Và sự bằng an cho các vị Sứ giả! Và mọi lời ca ngợi tán dương kính dâng lên Allah, Đấng Chủ Tể của toàn vũ trụ.﴾ Al-Saffaat: 180 - 182 (chương 37).

Abu Zaytune Usman bin Ibrahim

